

# Järjestymisen Perusehdoista

**K**AIKKI sellaiset taloustieteilijät, joiden kirjoittamia teoksia ja antamia lausuntoja pidetään tieteellisesti jonkin arvoisina, jakavat nykyisessä yhteiskunnassa olevat ihmiset kolmeen pääasialliseen luokkaan. Kuhunkin niistä heidän tekemiensä määritelmien mukaan kuuluu se ryhmä ihmisiä, jotka hankkivat tai saavat toimeentulonsa joksikin samalla tavalla. He siis tekevät luokkajaon taloudellisten etukysymysten perusteella ja siten se vain on mahdollista asianmukaisesti sekä tieteellisen pätevästi tehdäkin.

Tämä ihmisten luokkiin jakaminen eli niinkutsutun luokkajaon tekeminen on myös pystyttävä suorittamaan silloin, kun lähdemme puhumaan tai kirjoittamaan järjestymisen perusehdoista; olkoonpa sitten kysymyksessä minkä luokan jäsenten järjestyminen tahansa. Niinpä nytkin, kun otamme keskustelun alaiseksi palkkatyöväenluokan jäsenten järjestymisen, katsomme ennen kaikkea tarpeelliseksi jakaa ihmiset eri luokkiin, heidän taloudellista asemaansa silmälläpitäen.

## Kapitalistiluokka

Kapitalistiluokkaan kuuluu se osa ihmisistä, joka elää pääoman tuotanto- ja jakolaitoksiin sijoittamisen kautta saamallaan tuloilla, joita sanotaan voitoiksi. Tämä tahtoo sanoa sitä, että tämä osa ihmisistä omistaa tuotanto- ja jakolaitokset, maat, metsät sekä kaikki luonnon rikkauudet; palkkatyöläisten suorittaessa niissä kaiken työn palkkaa vastaan. Tämän luokan jäsenet tekevät verrattain vähän, jos olenkaan, yhteiskuntahyödyllistä työtä, mutta siitä huolimatta ovat he tilaisuudessa elämäänsä ylellisesti pääomiensa sijoittamisen kautta saamallaan tuloilla.

Kapitalistiluokan jäseniä nimitetään — ja sattuvasti kylläkin — tuotanto- ja jakolaitoksien näkymättömiksi, ja niistä poissaoleviksi, omistajiksi, sillä he eivät itse työskentele omistamisensa laitoksissaan; eivätkä useinkaan ole siinä maassa eikä valtiossakaan, joihin he ovat pää-

omiaan sijoittaneet. Kaiken työn, niin johtavan kuin toimeenpanelevankin, niissä suorittavat palkkatyöläiset. Joten se, missä kyseessä olevien laitoksien omistajat milloinkin ovat, ei vaikuta mitään tuotantotehoisuuteen nähden.

Tähän luokkaan kuuluvien ihmisten omistus on kansainvälistä ja heidän nimissään on nykyään kaikki tässä maailmassa olevat huomatuimmat tuotanto- ja jakolaitokset sekä luonnonrikkauudet. Hyvällä syyllä siis voimme sanoa tämän maailman kuuluvan heille. Ja heille se kuuluu, mikäli lainaamme huomiota heidän hallussaan oleville omistuspapereille. Mutta niitä papereita, joiden kautta kyseessä olevan luokan omistusoikeus on laillistutettu tähän maailmaan nähden, ei ole mikään ylikuonnollinen olento antanut kapitalistiluokan jäsenten käsiin. Tämän luokan jäsenet ovat ne hankkineet itse tiiviin ja tarkoitukseen sopivan sekä heidän taloudellisten etujensa perusteelle muodostetun järjestön kautta.

Kapitalistiluokkaan kuuluvat yksilöt ovat liittoutuneet yhteen kansainvälisesti, joka muuten on luonnollistakin, sillä heidän omistuksensa on myös kansainvälistä. Heidän järjestöjensä jäsenistön muodostavat vain sellaiset henkilöt, jotka elävät pääomatuloilla. Niiltä, jotka hankkivat toimeentulonsa joillakin muilla tavoilla, on niihin pääsy kielletty. Järjestöjensä kokouksissa he keskustelevat etujensa mukaisen toiminnan tehoistuttamisesta ja suunnittelevat kuinka he voisivat varmentaa asemaansa sekä lisätä tulojansa, joka luonnollisesti tapahtuu toisten ihmisryhmien kustannuksella. Mutta se, kenen kustannuksella heidän taloudellinen asemansa vaurastuu, joka samalla merkitsee heille suurempaa yhteiskunnallista valtaa, ei liikuta kapitalistiluokan jäseniä, sillä he toimivat vain omien etujensa mukaisesti.

## Pikkuporvaristo

Pikkuporvaristoon eli keskiluokkaan kuuluvaksi luokittelevat taloustieteilijät

sen ryhmän ihmisistä, joka omistaa tai jonka nimissä on jonkunverran yksityistä omaisuutta, kuten maata, tuotantovälineitä — työkaluja — tai jotkut heistä voivat harjoittaa jotain pientä liikettä.

Tämän luokan jäsenet eroavat edellisistä ensiksi siinä, että he yleensäpuhuen tekevät yhteiskuntahyödyllistä työtä. Samalla kun he tuottavat tuotteita itseään varten, valmistavat he myöskin tavaroita markkinoita varten omia työkalujaan käyttäen. He tuottavat vissejä lajeja enemmän kuin mitä itse tarvitsevat, voidakseen vaihtaa ne sellaisiin tarve-esineisiin, joita he eivät pysty itse tuottamaan. Tuottaen siis, ei ainoastaan niitä tuotteita joilla he tyydyttävät persoonakohtaiset tarpeensa, vaan myöskin tavaroita markkinoita varten.

Osalla tämän luokan jäsenistä on pieni verstaas tai rihkamakauppa. Nämä eroavat ensinmainituista siinä, etteivät he tuota sanottavasti mitään persoonakohtaista tarvettaan varten, vaan ostavat kaikki tarpeensa markkinoilta. Yhteistä näillä kuitenkin on se, että he kaikki omistavat ainakin nimellisesti työkalut, joilla he työskentelevät; he ovat sen työmaan omistajia, jossa työskentelevät.

Pikkuporvaristo on omituisessa asemassa monessa eri suhteessa, jos rinnastamme sitä kapitalistiluokan kanssa. Yksi omituinen seikka on se, että pikkuporvariston omistamat tuotantovälineet ovat paljon takaperoisemmat kuin kapitalistien omistamat. Joka merkitsee sitä, että keskiluokan jäsenten tuotantotehoisuus on paljon alhaisempi kuin kapitalistiluokan palkkalistalla olevien työläisten. Nykyaikaisten työvälineiden hankinta kysyy paljon pääomaa, jota keskiluokkalaisilla ei ole ja siksi heidän on käytettävä alkuperäisempiä työkaluja. Tämä on juuri se tekijä, joka asettaa heidät sellaiseen asemaan, etteivät he kykene kilpailemaan tuotantotehoisuudessa suurten pääomayhtymien kanssa ja pysyvät siitä syystä taloudellisesti huonossa asemassa.

Pikkuporvaristo palkkaa myöskin työläisiä työhön, samoin kuin kapitalistiluokakin. Mutta työkalujen ollessa takape-

roiset, on sen yliarvo-osuus yleensä puheen paljon pienempi kuin kapitalistin. Tätä epäkohtaa se yrittää korvata teettämällä palkkaamallaan työlisillä pitempää työpäivää kuin on tapa tehdä kapitalistien omistamissa tuotantolaitoksissa. Sen pyrkimyksenä on samalla myöskin maksaa keskinkertaista palkkataksaa pienempää palkkaa, pyrkien siten asettamaan palkkatyöläisten niskoille oman takaperoisen yhteiskunnallisen asemansa aiheuttaman taakan.

Se ryhmä ihmisiä, joka muodostaa pikkuporvariston, samalla kun se työskentelee epätehoisilla tuotantovälineillä, on maailmankatsomukseltaan taantumuksellisin osa ihmisistä. Sen talouden aineellinen perusta on luhistunut ja sitä on seurannut henkinen rappeutuneisuus, joka ilmenee pikkumaisena katutena toisia samassa kadotuksessa olevia kohtaan; yhteiskuntataloudellisen kehityksen selvänäköisyyden puutteena; sokeana vihana kapitalistiluokkaa kohtaan ja kykenemättömyytenä järjestyä luokkaetujensa mukaisesti.

Pikkuporvaristoon kuuluvat yksilöt ovat niin voimakkaan yksilöllisyyden läpituokemia, että niiden on mahdoton luopua siitä ja ryhtyä yhteistoimintaan mitään merkitsevässä mittakaavassa. He kukin käsittävät hyvinvointinsa riippuvan itsestään ja pelkäävät menettävänsä jotain yhteenliittymisessä, vaikei heillä mitään menettämistä todellisuudessa olekaan. Siksi he eivät ole voineet luoda itselleen mistään suuremmasta merkityksestä olevaa järjestöä. Sitäpaitsi ei heidän järjestymiselläänäkään, vaikka he siihen tavalla tai toisella sopeutuisivatkin, tulisi olemaan yhteiskunnallisia muutoksia aikaansaavaa voimaa, sillä heidän taloudellinen asemansa ei vastaa nykyaikaisten työkalujen käytön vaatimuksia.

Sitäpaitsi, samalla kun sen etujenmukaisuus on tuotantotekniikan kehitykselle vastainen, se on ristiriidassa kapitalistiluokan ja tämän kirjoituksen yhteydessä toistaiseksi lähemmin määrittelemättömän palkkatyöväenluokan etujen kanssa, joskin eri tavalla. Pikkuporvariston tuotan-

totapa on ja tulee aina olemaankin laadultaan yksilöllistä ja niinollen paljon inhimillistä työtä vaativaa pientuotantoa.

Tämän luokan omituisissa käsitteissä ei kuitenkaan ole mitään ihmettelemistä, sillä se on taloudellisen välttämättömyyden lakien alainen, joka säätää: 'Ihmisten ajatukset ja toiminnan määräävät ne keinot, joita käyttäen he hankkivat elämänsä välttämättömyydet, ja että 'luokan keskinäiset eli yleiset kokemukset luovat määrätyn luokan henkisten pyrkimysten luonteen ja myöskin suunnan siihen maailmaan nähden, jonka ympäröimänä he elävät.'

### Palkkatyöväenluokka

Palkkatyöväenluokka on ryhmä ihmisiä, joka eroaa edellisistä ennenkaikkea siinä, ettei se omista maata eikä tuotantolaitoksia, enempää kuin työvälineitäkään, joilla se työskentelee. Tämä luokka hankkii toimeentulonsa työvoimaansa myymällä ja jollei se saa sitä kaupaksi, niin silloin sen toimentulomahdollisuudet käyvät kyseenalaisiksi.

Ollen työvoimansa myynnin kautta toimeentulonsa hankkiva luokka ja ostaen markkinoilta elintarpeensa, on sen edut sovittamattomassa ristiriidassa kummankin edellämmainitun luokan etujen kanssa. Tämän luokan pyrkimyksenä on poistaa yksityisomistusoikeus maahan, luonnonrikkauksiin, tuotanto- ja jakolaitoksiin nähden. Se käsittää yksityisomistusoikeuden muodostaneen kaikki muut nykyiselle järjestelmälle ominaiset laitokset ja niiden olevan poistettavissa vain yksityisomistusoikeuden sekä palkkajärjestelmän hävittämisen kautta.

Palkkatyöväenluokan jäsenet valmistavat tarve-esineitä paljoustuotannon perusteella. Se työskentelee suurissa ryhmissä ja ansaitsee toimeentulonsa tieteellisen yhteistyön kautta. Tämän luokan jäsenet ovat tulleet ja entistä enemmän tulevat mielipiteiltään yhteiskuntavallankumoukselliseksi siksi, että he ovat palkkatyöläisiä, eivätkä omista mitään sellaista yksityistä omaisuutta, josta heille olisi tuloja.

Palkkatyöväenluokan ja kapitalistiluo-

kan välinen ristiriitaisuus on niin selvä, ettei kenelläkään ajattelevalla henkilöllä ole siihen nähden paljon mitään sanomista. Mutta sellaisia henkilöitä tiedämme löytyvän verrattain paljon, joiden käsityksen mukaan pienporvaristolla ja palkkatyöväenluokalla on vissi määrä yhteisiä etuja. Mitkä ne sitten ovat, sitä ei toistaiseksi kukaan ole pystynyt selostamaan.

Silloin kun palkkatyöläinen myy työvoimaansa, myyköönpä hän sitä kapitalistiluokalle tai pikkuporvariluokalle, niin tässä tulee heti esiin myyjän ja ostajan välinen ristiriita. Tämä sama pitää myös paikkansa silloin kun palkkatyöläinen menee ostamaan elintarpeitaan, ostipa hän niitä sitten suurpääoman omistajilta tai pikkuporvaristolta. Asian näin ollen ei ole mahdollista keksiä sellaista järjestöä, jonka kautta palkkatyöväenluokan ja pikkuporvariston etuja olisi mahdollinen valvoa.

Silloin kun mikä hyvänsä edellämmainituista luokista ryhtyy järjestämään jäseniään, voidakseen siten valvoa paremmin etujaan, niin sen täytyy ennenkaikkea tapahtua luokkarajaviivoja silmälläpitäen. Järjestön täytyy olla kokoonpanoltaan puhtaan luokkajärjestön, muussa tapauksessa se ei vastaa tarkoitustaan, eikä voi kestää niitä koettelemuksia, joiden alaiseksi se joutuu luokkien välisten ristiriitaisuuksien yhteentörmätessä.

Näinollen ne, jotka puhuvat ja kirjoittavat säälintunteita herättäviä lauseita eri luokkiin kuuluvien ihmisten yhteisrintaman muodostamisesta, ovat kaksinkertaisesti tuomittavia harhaanjohtajia. Ennenkaikkea he yrittävät pettää oman luokansa jäseniä ja samalla myöskin sen luokan jäseniä, joiden kanssa he yrittävät yhteisrintamaa muodostaa.

Sellaisen järjestymisen edellytyksenä, jonka odotetaan tuottavan järjestöön kuuluville jonkunlaisia etuisuuksia, on järjestöön kuuluvien yhteiskuntataloudellinen samanarvoisuus; jäsenien täytyy kuulua samaan luokkaan. Tällöin vain voi toiminta tulla elävöitettyksi yhteistunteella, jota järjestön jäsenistön etuisuuksien tavoittelu jatkuvasti elähdyttää ja pitää virkeänä.

Maailman Teollisuustyöläisten Järjestön, I. W. W:n, perustajat ovat monien muiden tärkeiden kysymyksiensä yhteydessä ottaneet huomionsa myös edellä esiintuodut seikat jo järjestön perustavassa kokouksessa. He ovat olleet tietoisia siitä, ettei etujen ristiriitaisuutta voida poistaa eri luokkiin kuuluvien ihmisten keskuudesta sillä, että heidät järjestetään samaan järjestöön. Samoin kuin siitäkin, ettei taloudellisesti ristiriitaisia etuja omaavista aineksista voida muodostaa eheää eikä taistelukuntoista järjestöä. Siksi juuri he ovatkin liittäneet I. W. W:n peruslakiin kohdan, jonka mukaan tähän järjestöön pääsyehtona on se, että jäseneksi pyrkijä on suoranainen palkkatyöläinen.

Kenelläkään palkkatyöläisellä, joka on aikaansa vastaavalla kehitystasolla, ei ole mitään muistuttamista tähän pykälään nähden. Mutta luokkamme ulkopuolella oleville "ystävillämme" on siihen nähden varsinkin viimeaikoina, ollut paljon sanomista. Meidän palkkatyöläisten kuitenkin tulee muistaa, että nämä "ystävät" ovat aikeissa saada meiltä tukea heidän henkisesti ja aineellisesti rappeutuneille luokkaristiriitojen sovittelemispyyteilleen ja annettava puhtaan palkkatyöläisten järjestämistoimenpiteen näivettämisyrittäjiin itsensä näivettyä.

Osa pikkuporvaristosta kylläkin elää puutteellista elämää, kuten meille on eräältä taholta viimeaikoina niin usein huomautettu, mutta onko niillä pyrkimys korjata puutteellisuutensa samalla tavalla kuin palkkatyöläisilläkin? Ei ole. Pikkuporvaristo yrittää ennenkaikkea korjata

puutteellista asemaansa niiden tarve-erien hintojen kohottamisen kautta, jotta he tuottavat markkinoita varten, ja jotta palkkatyöläisten on markkinoilta ostettava.

Palkkatyöläisten pyrkimys sitävastoin on ylentää työpalkkaansa, lyhentää työpäivää ja saada elämän välttämättömät tarpeet mahdollisimman halvalla, joten heidän etunsa ovat sovittamattomasti ristiriidassa kapitalistiluokan samoin kuin pikkuporvaristonkin etujen kanssa. Ja asiain näinollen ei palkkatyöläisillä voi olla sellaista liittolaista, johon se voisi luottaa lähteissään taisteluun parantaakseen olosuhteitaan työmaalla, ylentääkseen palkkojaan ja kohottaakseen elintasoaan.

Jokaisella vissiin luokkaan kuuluvalla ihmisryhmällä on heidän oman taloudellisen asemansa edellyttämät etukysymykset, joita he yrittävät valvoa parhaansa mukaan joko yksilöinä tai luokkansa jäsenien muodostaman järjestötoiminnan kautta. Palkkatyöläiset, jotka ovat yksi tässä yhteiskunnassa oleva ihmisryhmä, ovat yleensä yksimielisiä siitä, etteivät he voi valvoa etujansa yksilöinä, vaan että heidän täytyy järjestyä etujensa valvomista varten. Mutta toistaiseksi on palkkatyöläistenkin keskuudessa vielä erimielisyyttä siihen nähden kuinka ja minkälaisiin järjestöihin heidän pitäisi järjestyä.

Edelläolevassa on tehty jossakin määrin selvää siihen nähden, että palkkatyöläisten järjestymisen täytyy tapahtua luokkarajaviivoja silmälläpitäen ja läheisessä tulevaisuudessa aiomme lausua mielipitoemme siitä miten palkkatyöläisten tulee järjestyä.

